

OSOBNOSŤ PROFESORA STANISLAVA KOSTLIVÉHO

ČÁRSKY S.

Kto to bol?

Profesor MUDr. Stanislav Kostlivý, Dr.hon.causa sa narodil 30. októbra 1877 vo Viedni. Jeho rodičia pochádzali z Chodska, jeho dedo žil v Klenčí pod Čerchovom, matka bola z Domažlic. Chodovia boli tvrdí a samostatní ľudia, ktorí dostali výsady od panovníka, pretože strážili hranice. Zaujímavý názor mal český spisovateľ Jan Vrba. Chodovia, podľa neho, mohli pochádzať zo Slovenska. Charakterizovala ich tvrdá nášta, valaška a strážny pes, alebo ochočený vlk, ktorého mali vo svojom znaku, a preto sa nazývali aj „psohlavci.“

Profesor Kostlivý vyrastal vo Viedni, kde bol jeho otec ministierskym radcom a námestníkom riaditeľa meteorologickej stanice na Hohe Warte. Riaditeľom sa údajne nestal, lebo sa otvorené hlásil k českej národnosti. Jeho syn chodil do nemeckej školy a pre svoje slovanské meno zažil veľa nepríjemností. Celá rodina však navštievovala Slovanskú besedu, kde našli priateľov, Slovákov (dr. Blaho, dr. Štefánik), ale aj z iných slovanských národností. V besede spoznal aj svoju manželku. Bola to dcéra českého ministra v Rakúsko-Uhorsku Antonína Rezka a najmladšej dcéry básnika Karla Jaromíra Erbena Bohuslavu. Univerzitný profesor Antonín Rezek sa ako zástupca ministra školstva zaslúžil o založenie brnianskej vysokej školy technickej, ked dekrét podpísal počas ministrovej dovolenky. Stanislav Kostlivý vystudoval medicínu vo Viedni, promoval roku 1902. Medzi jeho učiteľov patril aj známy chirurg Eduard Albert. Po jeden a pol roku práce na chirurgicko-gynekologickom oddelení docenta Friedlandera odišiel na Kliniku profesora Otakara Kukulu v Prahe. Jeho spolupracovníkmi boli doktori Petřivalský, Znojemský, Tobiášek, Rychlík a ďalší. Po dosiahnutí odbornej kvalifikácie došiel mladý chirurg miesto primára v meste Třebíč. Počas pôsobenia v Třebíči habilitoval spisom *O chronických tyreotoxikózach*. Prácu posudzovali členovia profesorského zboru pražskej Karlovej Univerzity.

Roku 1919 sa celá rodina prestahovala do Bratislavu, kde vznikla bratislavská univerzita. Rektorm sa stal profesor MUDr. Kristián Hynek, dekanom Lekárskej fakulty čerstvo vymenovaný riadny profesor chirurgie MUDr. Stanislav Kostlivý. Jeho inauguračná prednáška mala názov *Cesty a cíle moderní chirurgie*. Na Slovensku prežil profesor Kostlivý najkrajšie roky z hľadiska profesionálneho aj osobného. Založil chirurgickú kliniku aj slovenskú chirurgickú školu. Uplatnil svoj chirurgický, vedecký, učitelský aj spoločenský talent. Takmer všetci významní slovenskí chirurgovia boli jeho žiakmi. Bol aktívny aj na ďalších postoch. Bol rektorm Komenského univerzity, prezidentom Lekárskej komory, predsedom Spolku slovenských lekárov a Československej chirurgic-

kej spoločnosti. Bol riadnym členom Medzinárodnej chirurgickej spoločnosti, Medzinárodnej urologickej spoločnosti, Nemeckej chirurgickej spoločnosti a čestným členom chirurgickej spoločnosti poľskej a juhoslovanskej.

Po roku 1939 sa pomery na Slovensku postupne menili. Aj keď profesorovi Kostlivému slubovali stále miesto v Bratislave, roku 1941 musel odísť. Jeseň života už nemal takú žiarivú. Žil v Prahe životom penzistu, pretože sa pre neho nenašlo miesto. Na Bratislavu spomíнал aj radostne, aj s trpkostou. Po skončení vojny ho jeho priatelia a žiaci volali naspäť na 1. chirurgickú kliniku do Bratislavu. Vtedy sa však už ohlásila choroba pravdepodobne následok náruživého fajčenia. Zomrel 7. decembra 1946 na klinike svojho dobrého kamaráta - akademika Charváta. Pochovaný je na Olšanskom cintoríne v Prahe v spoločnej hrobke s manželkou a predkami.

Aký bol?

O každom človeku je toľko názorov, koľko ľudí o ňom hovorí. Niektorí sú rozdielne, výnimočne sa dosiahne vzácná názorová zhoda. To je prípad profesora Kostlivého, pretože pohľady jeho rodiny, priateľov, známych, aj oficiálnych činiteľov sa nerozchádzajú.

Podľa mňa (mal som štyri roky, keď zomrel) to bol láskavý dedko, ktorý sedával v koženom kresle, fajčil cigarety, hladil ma po hlave a hovoril: „Hochu, hochu.“

Podľa Karla Přerovského, autora knihy *Gaudeamus igitur* o začiatkoch Lekárskej Fakulty Univerzity Komenského, to bol „Habitus chirurgicus excessivus, Arbiter elegantiarum. Dnešná mládež by povedala: Po všetkých stránkach sekáč.“ Tak to píše Kodl roku 1949. Dnes by ho medici možno volali inak.

Podľa jeho dvoch dcér, ktoré ešte žijú, to bol milujúci otec, vzorný manžel a dobrý človek. „Klidný, srdečný a chápavý ke své ženě a dětem, se kterými jednal vždy jako rovný s rovným. Sám poctivý a čestný byl až dětsky dívčívý, nevěřil v lidskou špatnost. Když se ale přesvědčil, že někdo, komu bezvýhradně věřil, není charakter, doveďl být nesmiřitelný.“ Miloval prírodu, pochodoval s rodinou celú Európu. K srdcu mu prirástli najviac hory, Julké Alpy s Triglavom, Vysoké Tatry s Kriváňom, ale aj Šumava, Krkonoše, aj „malé kopečky.“ Miloval hudbu, hlavne Mozarta. Nebolo to len pasívne. Po večeroch hrával na klavíri s manželkou štvorručne Dvořákova, Schuberta, Smetanu. Veľmi dobre kreslil, čo sa nezachovalo u jeho potomkov. Aj keď mal množstvo ďalších záujmov, žil v prvom rade pre chirurgiu. Väčšinu času trávil na klinike. Len pred večerou si išiel sadnúť do kaviarne „Berlínka“,

Tab. 1. Najvýznamnejšie práce profesora Kostlivého

Chirurgické choroby žaládka a dvanásťnika. 1. vydanie, Bursík a Kohout, Praha 1929, 90 s. (Monografia)
Výsledky nefropexie dle metody Kukulovy. Čas. lék. českých, 1908.
O nových poznatcích oboru tzv. žláz s vnitřní sekrecí. Čas. lék. českých, 1910.
Sutura srdce. Čas. lék. českých, 1913.
O primárnych akutných typhlitidách. Čas. lék. českých, 1919.
Malum coxae juvenile. Bratisl. lek. Listy, 1921.
Akute postoperative Duodenalparalyse nach Billroth I. Zentralbl. f. Chir., 1923.
Influence de la vagotomie sous-diaphragmatique dans le traitement de hypertonie de l'estomac. Arch. Franco-Belges de Chirurgie, 1924.
Chirurgická terapie plicní tuberkulosy. Bratisl. lek. Listy, 1926.
Pokusy operatívnej terapie pri angině pectoris. Liječníku Vjestník, 1931.
W sprawie pooperacyjnego leczenia wrzodu jelita czczego. Polski Przeglad Chir., 1933.
K otázce drenáže pri peritonitis perforata. Vjestník II. kongr. jugosl. chirurg. družstva, Ljubljana, 1937.

na rohu Štúrovho námestia, aby si prečítał noviny a porozprával sa s priateľmi.

Podľa jeho súčasníkov chirurgov, akademika Arnolda Jirásku a profesora Čárskeho to bol človek príjemného, podmanivého vzhľadu, uhladených spôsobov. Ako učiteľ a prednášateľ vynikol nad priemer. Vedel strhnúť poslucháčov prednesom, mimikou, gestami. Svoju vedu rozdával bez výhrad, ale nikomu ju nevnucoval. Ponechával svojim žiakom slobodu, pokial neopúšťali chirurgické zásady. Ne-návidel intrígy a ohozáranie. Ak sa vyskytol takýto problém, riešil ho priamym stretnutím všetkých účastníkov. Na operačnej sále sa choval tak ako v bežnom živote. Nekričal, neznervózoval ostatných. Jeho najhoršia nadávka asistentovi bola: "Vy indiéne!."

A pritom chirurgovia vedia byť dosť nepríjemní v posudzovaní pripadných konkurentov.

Čo znamenal pre slovenskú chirurgiu?

Profesor Kostlivý bol veľmi aktívny v publikovaní vedeckých článkov v jazyku, ktorý bol pre Slovákov zrozumiteľný. Okrem 69 prác (tab. 1) uverejnených v odborných časopisoch publikoval aj práce z odboru stavovského a sociálneho. Predniesol množstvo prednášok, ktoré už dnes nikto nevie zoradit a spočítať.

Do príchodu profesora Kostlivého pôsobili na Slovensku väčšinou maďarskí chirurgovia. Zo slovenských, ktorí však vyštudovali v Budapešti alebo Kluži, to boli dr. Karol Krčmér z Bratislavu, dr. Jozef Uram z Košíc a dr. Ladislav Čársky z Nitry.

Vznikom slovenskej chirurgickej školy sa na Chirurgickej klinike Lekárskej fakulty Univerzity Komenského vychovalo toľko chirurgov (tab. 2), že postupne obsadili takmer všetky primariáty po celom Slovensku. Z Kostlivého chirurgickej školy vyšlo 7 profesorov chirurgie, 3 docenti a približne 12 primárov.

Zo žiakov profesora Kostlivého sa však stali aj predstaviteľia iných operačných a neoperačných odborov (tab. 3).

V histórii nie je najvhodnejšie vychváliť jednotlivca bez výhrad. Myslím si, že ani profesor Kostlivý by s tým nesúhlasil.

Tab. 2. Žiaci profesora Kostlivého - chirurgovia

Prof. MUDr. Ján Knazovický - Košice
Prof. MUDr. Karel Koch - Bratislava, USA
Prof. MUDr. Konštantín Čársky - Bratislava
Prof. MUDr. Alexander Fedinec - Bratislava, Užhorod
Prof. MUDr. Ladislav Bolcák - Bratislava
Prof. MUDr. Andrej Kukura - Trnava, Bojnice, Martin
Prof. MUDr. Pavol Steiner - Anglia, Martin
Doc. MUDr. Vojtech Brooth - Trnava
Doc. MUDr. Martin Belluš - Trenčín, Ružomberok
Doc. MUDr. Michal Barbarič - Bratislava
prim. MUDr. Igor Brežný - Piešťany
prim. MUDr. Ladislav Dohnányi - Bratislava
prim. MUDr. Štefan Fraštancký - Nitra
prim. MUDr. Gejza Kauzal - Žilina
prim. MUDr. Daniel Petelen - Banská Bystrica
prim. MUDr. Mikuláš Nádaši - Trnava
plk. MUDr. Pavol Mráz - Bratislava
prim. MUDr. František Makai - Bratislava
prim. MUDr. Ludovít Režucha - Bratislava
prim. MUDr. Štefan Kukura - Michalovce
prim. MUDr. Ervíš Holéczy - Bratislava
prim. MUDr. Viktor Hoppe - Dolný Smokovec
MUDr. Anna Pivková - Bratislava

Tab. 3. Žiaci profesora Kostlivého - iné odbory

Prof. MUDr. Bedřich Frejka - ortopédia
Prof. MUDr. Ján Červeňanský - ortopédia
Prof. MUDr. Miloš Klika - urológia
Prof. MUDr. Jozef Jakší - urológia
Prof. MUDr. Pavel Záviška - otorinolaryngológia
Prof. MUDr. Ján Fridrichovský - stomatológia
Doc. MUDr. Jozef Žucha - detská chirurgia, neurochirurgia
Doc. MUDr. František Dreuschuh - rögenológia
Doc. MUDr. Teodor Schwartz - gynekológia

O svojom pôsobení na Slovensku by asi povedal: "Prišiel som v správny čas na správne miesto a našiel som úrodnú pôdu." Ja chcem k tomu pridať, že prišiel aj ten správny človek.

Literatúra

1. Jirásek A.: Česká a Slovenská chirurgie v letech 1898-1945. 1. vydanie, SZN, Praha 1956, 139 s.
2. Kostlivý S.: Poverenictvo zdravotníctva. Bratislava 1947, 41 s.
3. Kostlivý S.: Chirurgické choroby žaládka a dvanásťnika. 1. vydanie, Bursík a Kohout, Praha 1929, 90 s.
4. Přerovský K.: Gaudeamus igitur. 1. vydanie, SAP, Bratislava, 83 s.
5. Spomienky dcér prof. Kostlivého p. L. Čárskej a p. B. Čapkovej na svojho otca. Osobné zdelenie.

MORAVŠTÍ CHIRURGOVÉ A ŠKOLA KOSTLIVÉHO

SLAVNOSTNÍ PROJEV PŘI ZAHÁJENÍ JUBILEJNÍHO 50. KOSTLIVÉHO DNE

MICHEK J.

Je pro mne velkou ctí, mohu-li promluvit při zahájení jubilejního 50. výročí Kostlivého dne v Bratislavě jménem moravských chirurgů, a to jednak proto, že prof. Kostlivý více jak 10 let své aktivní chirurgické činnosti působil na Moravě v nemocnici v Třebíči nedaleko Brna a toto velké chirurgické pracoviště se stalo vyhledávaným nemocnými pro věhlas tohoto chirurga, dále proto, že to bylo Brno a jeho vysoká škola, na které Kostlivý obhájil habilitační práci a stal se docentem chirurgie.

V neposlední řadě také proto, že žáci profesora Petřivalského rozvíjeli velmi úzkou spolupráci se školou profesora Kostlivého a jeho spolupracovníky. Ze žáků prof. Petřivalského bych chtěl jmenovat profesora Rapanta, Bedrnu, Frejku, Neuwirtha, Podlahu, Navrátila, Vohnouta, Šerého a Typovského.

Moravští chirurgové se s žáky a následovníky školy Kostlivého setkávali jak na I. chirurgické klinice, tak i na ostatních chirur-

gických pracovištích na Slovensku. Dokladem toho je nejen aktivní účast moravských chirurgů na dnech Kostlivého, ale i vysoce tvůrčí vědeckovýzkumná spolupráce a operační erudice jak na I. chirurgické klinice a dalších klinikách a výzkumných pracovištích, tak i s chirurgy okresních nemocnic. Odborným zájmem se stala chirurgie gastroduodenální a jicnu, chirurgie jater, žlučových cest a pankreatu, kolorektální chirurgie, chirurgie endokrinního systému, rekonstrukční a úrazová chirurgie a experimentální chirurgie. Na tomto úseku byla obhájena řada výzkumných úkolů, obhajována řada kandidátských a doktorských prací a prací habilitačních.

Vysoce si vážíme této spolupráce s poděkováním a přáním, aby i v dalších letech se dále rozvíjela k prospěchu rozvoje česko-slovenské chirurgie.

Do redakcie došlo 15.4.1997.

---

50. CHIRURGICKÝ DEŇ KOSTLIVÉHO

PRÍNOS KOSTLIVÉHO ŠKOLY PRE RESEKČNÚ LIEČBU PEPTICKÉHO VREDU

MATIS P., SLANČÍK J., VICIAN M., DURDÍK Š.

Ked roku 1882 Rydygier referoval v *Zentralblatt für Chirurgie* o prvej úspešnej resekci žalúdka pre ulcerogénnu pylorostenózu, redakcia časopisu vyjadriła nádej, že to bola prvá, ale zároveň aj posledná resekcia žalúdka pre vred. Toto želanie sa naštastie nesplnilo. Naopak, resekcia žalúdka sa v ďalších rokoch stala základnou operáciou pri vredovej chorobe.

I. chirurgická klinika LFUK, Mickiewiczova 13, 813 69 Bratislava, Slovensko

Cesta k všeobecnej akceptácii resekčnej liečby vredovej choroby však nebola jednoduchá, ani priamočiara. Väčšina chirurgov liečila vredovú chorobu a jej komplikcie gastroenteroanastomózami spočiatku antekolickými a o niečo neskôr (1885) retrokolickými podľa Hackera. Do roku 1908 bolo na celom svete opísaných približne len 100 resekcií pre vredovú chorobu so 43 % mortalitou. Okrem GEA sa pre vredovú chorobu robili aj pyloroplastiky, ktoré sa dodnes spájajú s menami Heinecka-Mikulicza a Finneyho.

Časté komplikácie, ale najmä recidívny vredovej choroby po GEA nutili chirurgov hľadať efektívnejšie postupy. Skúšali sa exézie vredov, kauterizácie, cholecystogastrostómie, resekcie malého zakrivenia žalúdka a iné. Vo väčšine prípadov sa nedosiahlo zlepšenie. Čas a skúsenosti pracovali pre resekčnú liečbu, aj keď mnohí chirurgovia zostali konzervatívni a uprednostňovali v chirurgickej liečbe GEA. Napríklad na slávnej Mayo klinike v USA (Rochester) ešte roku 1925 operovali z 200 priyatých pacientov s duodenálnymi vredmi 50 %, a to výlučne naložením GEA.

Tu treba zdôrazniť pokrokovosť najstaršej slovenskej chirurgickej školy. Jej zakladateľ profesor Kostlivý, ktorý nastúpil na čelo I. chirurgickej kliniky LFUK v Bratislave roku 1919, bol rozhodným zástancom resekčnej liečby vredovej choroby. Už roku 1929 vydal Kostlivý monografiu *Chirurgické choroby žaludku a dvanásťníku*, ktorá výrazne prispela k tomu, že Kostlivý mohol už roku 1934 na II. zjazde Československej chirurgicko-gynekologickej spoločnosti v Brne konštatovať, že prevažná väčšina našich chirurgoov sa priklonila k radikálnej resekčnej metóde chirurgickej liečby vredovej choroby. Pretože predpokladám, že len málokto z nás mal možnosť zoznámiť sa s monografiou prof. Kostlivého in extenso, chcem sa pokúsiť zoznámiť čitateľa s týmto základným dielom trochu podrobnejšie.

OBSAH

I. Anatomie a Fysiologie

Poľoha, fixace, tvar, arterie veny a uzliny lymfatické, innervácia motorická a sekretoričká 7

II. Vady polohy a tvaru — vrozené a získané

1. vady vrozené 14

2. spasmy a atonie 16

3. gastrické krise vagické 18

4. gastroptosa 19

5. volvulus žaludku 22

6. akutná dilatacia žaludku a duodena 22

7. chronické stenosy suprapapilárni 24

8. chronické stenosy infrapapilárni 38

III. Poranenie žaludku a duodena 31

IV. Cizí tělesa v žaludku a duodenu 33

V. Akutná a chronické záněty

1. akutná flegmona žaludeční a duodenálni 34

2. tuberkulosa, lues, antinomykosa 36

3. linitis plastica 38

VI. Peptický vřed gastroduodenální

1. patologie, aetologie, symptomatologie, komplikace 38

2. ulcer pepticum jejunum (u.p.j.) 54

3. terapie vředu žaludečního a duodenálního 57

VII. Nádory žaludku a duodena

1. nádory benigní 62

2. karcinom 62

3. sarkom 68

VIII. Operace na žaludku a duodenu

1. úvod, gastrotomie, - gastrostomie, - gastro-gastrostomie, - pyloroplastika, - gastroenteroanastomosa (G-A.), - resekce žaludku podle Billrotha I. a II., - resekce segmentárni - unilaterálni, exkluzie pyloru, duodenovo-jejunostomie - subdiafragmatická resekce vagu 68

2. postoperativní průběh a komplikace 82

Už sám obsah diela, jednotlivé kapitoly, ich členenie a komplexnosť, s akou celú problematiku autor chápe, svedčia o mimoriadnych vedomostach a najmä o osobných bohatých skúsenostach prof. Kostlivého. Domnievam sa, že štruktúra celého diela zodpovedá aj dnešným moderným kritériám odbornej literatúry.

Okrem toho vybral len niekoľko viet z úvodných slov autora monografie, aj keď si myslím, že tých viet, ktoré majú čo povedať aj dnes, je oveľa viac.

“Patrím, jak známo mezi tak zvané radikálnej chirurgie najmä co do therapie vředu duodenálních, k jejichž resekciám jsem se odhodlal již v dobách, kdy se této operace, s malými výjimkami, neodvážil ještě nikdo. A tak figurují v statistice Küttnerově, sestavené r. 1912, s 5 resekoványmi případy na prvním místě.”

“Proto jsem se ve své knize pokusil vylíčit kolegům i všechny ty těžkosti a obtíže diagnostiky, s kterými jsem se ve své praxi setkal, a vyvarovati je tak omylů, jakých jsem se sám mnohdy dopustil.”

“Kolegům chirurgům z povolání však radím, aby se na žaludku a dvanáctníku nikdy nepouštěli do operací, pro něž není dostačné anatomické a fysiologické indikace.”

“Než ani o idikovanou resekci nepokoušej se nikdo, kdo nemá dostačné osobní zkušenosť v takových operacích. Ale započatou resekci musí skoncovat operátor sám, a to je někdy po čertech těžký úkol.”

S. Kostlivý

Je nespornou zásluhou prof. Kostlivého, že žiaci a nasledovníci jeho školy si resekcie žaludka osvojili a uviedli do života. Kostlivého škola si uznanie zaslúžila aj pre podrobne prepracované operačné postupy a techniku. Resekcie žaludka druhou Billrothovou metódou v modifikácii Hoffmeistera—Finsterera sa stala na desaťročia metódou volby. Známe diskusie z predchádzajúcich dní Kostlivého medzi zástancami prvej a druhej Billrothovej metódy sú už za nami. Práve tak, ako sa už nediskutuje o resekciách alebo vagotomiách.

Chirurgická liečba vredovej choroby a najmä jej komplikácií prináša aj dnes nezanedbatelné problémy, a to aj napriek veľkým pokrokom, ktoré sa v posledných rokoch dosiahli. Kostlivého chirurgická škola bola pri tom od svojho počiatku a ani v budúcnosti túto tradíciu neopustí.

Literatúra

Čársky K.: Chirurg spomína. Bratislava, Slovenský spisovateľ 1987, 311 s.

Koreň K.: Výsledky resekčnej terapie vredovej choroby podľa Hoffmeistera—Finsterera. Kandidátska dizertačná práca. Bratislava, LFUK 1968, 135 s.

Kostlivý S.: Chirurgické choroby žaludku a dvanásťníku. Praha, Bursík a Kohout 1929, 90 s.

Do redakcie došlo 15.4.1997.